

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/24/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121208613
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121208613.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Eduarda Valenčina v právnej veci žalobcov: 1. V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX W., 2. M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX W., právne zastúpené JUDr. Martinou Kožárovou Jenčovou, advokátkou so sídlom Slovenská 69, 080 01 Prešov, proti žalovanému: 1. Q.N. B., bytom A. XX, XXX XX V. A., Č. T. a 2. W. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX D., právne zastúpený JUDr. Danielou Strakovou, advokátkou so sídlom Konštantínova 6, 080 01 Prešov, v konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobkýň v 1. a 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 7C/82/2021-57 zo dňa 16.03.2022 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie v napadnutej časti t.j. vo výroku III o povinnosti žalobkýň v 1. a 2. rade nahradiť žalovanému v 2. rade spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 100%.

Priznáva žalovanému v 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyniam v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. konanie zastavil. II. žalovanému v 1. rade náhradu trov konania voči žalobkyni v 1. a 2. rade nepriznal. III. žalobkyniam v 1. a 2. rade uložil povinnosť žalovanému v 2. rade spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 100% o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyne návrhom doručeným súdu dňa 13.10.2021 žiadali, aby súd rozhodol o určení neplatnosti právneho úkonu, a to Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným v 1.rade ako predávajúcim a žalovaným v 2.rade ako kupujúcim, ktorej vklad bol povolený Okresným úradom Prešov, katastrálnym odborom pod č. V XXX/XXXX dňa 7.11.2018. Zároveň žiadali priznať nárok na náhradu trov konania.

4. Podaním doručeným súdu dňa 11.02.2022 právna zástupkyňa žalobkýň vzala žalobu v celom rozsahu späť po zistení, že Kúpna zmluva, ktorej určenia neplatnosti sa domáhajú bola uzatvorená ešte dňa 12.12.2017, hoci jej vklad bol povolený až 7.11.2018. V zmysle uvedeného žiadali konanie zastaviť a náhradu trov konania stranám nepriznať, a to z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Za dôvody hodné osobitného zreteľa je podľa ich názoru potrebné považovať okolnosti danej veci. Žalobkyne nemajú prístup do Zbierky listín katastra nehnuteľností, resp. prístup k zmluve, keďže nie sú jej účastníkmi. Mohli sa teda riadiť len údajmi, ktoré sú v katastri nehnuteľností prístupné. Podľa toho bol vklad zmluvy povolený dňa 07.11.2018. Keďže v zmysle § 32 zák. č. 162/1995 Z.z. okresný úrad

rozhodne o návrhu na vklad do 30 dní odo dňa doručenia návrhu na vklad, bolo dôvodné predpokladať, že zmluva bola uzatvorená niekedy v októbri 2018, preto dovolanie sa neplatnosti v auguste 2021 žalobkyne považovali za podané včas. Nebolo možné predvídať, že okresný úrad, katastrálny odbor o povolení vkladu rozhodoval takmer 10 mesiacov, preto sa žalobkyne dôvodne domnievali, že sa platne dovolali neplatnosti. Keďže zmluva bola uzatvorená ešte v decembri 2017, dovolanie sa neplatnosti nebolo uplatnené včas, čo však žalobkyne pri podávaní žaloby nemali možnosť predvídať, preto máme za to, že sú dané dôvody pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania.

5. Žalovaný v 2.rade prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v písomnom podaní zo dňa 10.3.2022 uviedol, že so zastavením konania súhlasí a uplatňuje si nárok na náhradu trov konania. K aplikácii § 257 CSP uviedol, že majú za to, tieto nezodpovedajú dôvodom hodným osobitného zreteľa. Poukázal v tejto súvislosti na skutočnosť, že v čase, keď žalobkyne nadobudli svoje spoluvlastnícke práva k dotknutým nehnuteľnostiam Darovacou zmluvou vkladanou dňa 20.04.2018, na predmetných listoch vlastníctva už bola vyznačená plomba vkladového konania pod M.-XXX/XXXX, z návrhu na vklad vlastníckeho práva podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými 1) a 2), doručenému na OÚ Prešov - katastrálny odbor dňa 10.01.2018 - viď príloha k vyjadreniu žalovaného 2) zo dňa 29.11.2021 - Rozhodnutie o povolení vkladu zo dňa 07.11.2018, v ktorom sa konštatuje, že návrh v konaní V-199/2018 bol doručený 10.01.2018. Vo vyjadrení k žalobe namietali aj procesnú neprípustnosť žalobného petitu. Okrem uvedených skutočností sa žalovaný musel brániť voči žalobe, ktorou žalobkyne namietali tak malicherné získané podiely žalovaného 2), ako napr. podiel 1/288 v parcele Z.-K. XXXX/1 o výmere XXX m² (2,4 m²), alebo v parcele Z.-K. XXXX/X o výmere XXX m² (1,18 m²), a ďalej podiel 1/128 v pozemkoch E-K. XXXX/X (5,5 m²), Z.-K. XXXX/X (3,6 m²), Z.-K. XXXX/X (5 m²), Z.-K. XXXX/X (4,2 m²). Ide o rozdrobené vlastníctvo v pozemkoch ornej pôdy, kde je evidovaných 39 vlastníkov s minimálnymi vlastníckymi podielmi a je podľa ich názoru legitímnou snahou jednotlivých vlastníkov toto rozdrobené spoluvlastníctvo eliminovať. Nič nebránilo žalobkyňiam v danom smere vyvinúť potrebnú aktivitu a nie šikanóznymi žalobami potierať právo ostatných spoluvlastníkov disponovať so svojimi vlastníckymi podielmi, pričom zdôraznili, že žalovaný v 2.rade v čase odkúpenia spoluvlastníckych podielov.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že nezistil žiadne dôvody osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP, ktoré by odôvodňovali použitie § 257 CSP, hoci žalobkyne v 1. a 2.rade za tieto dôvody považovali okolnosti danej veci. Pre späťvzatie žalobného návrhu a súhlasu žalovaného so späťvzatím, súd postupom podľa § 144 a 145 konanie zastavil. Civilný sporový poriadok vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnosti danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní trov konania sa nesmie javiť ako nepríjemná tvrdosť voči subjektom a nesmie odporovať dobrým mravom. Súd nevzhliadol a je toho názoru, že v tomto spore absentujú výnimočné okolnosti o nepriznaní úspešnej strane, t.j. žalovanému v 2.rade náhrady trov konania. Je možné súhlasiť s argumentáciou žalovaného v 2.rade, že v čase keď žalobkyne už nadobúdali svoj spoluvlastnícky podiel k dotknutým nehnuteľnostiam Kúpnu zmluvou zo dňa 20.4.2018, na LV už bola vyznačená plomba vkladového konania M.-XXX/XXXX podľa Kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými v 1. a 2.rade. V neposlednom rade sa súd prvej inštancie v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalovaného v 2.rade o procesnej neprípustnosti žaloby zo dňa 13.10.2021 pokiaľ ide o jej žalobný petit a dôvodnou sa javí aj jeho procesná obrana vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania. Práve na základe tejto skutočnosti musia žalobkyne v 1. a 2.rade niesť procesnú zodpovednosť, keďže z procesného hľadiska späťvzatím žaloby zavinili zastavenie konania, sú povinné žalovanému v 2.rade nahradiť trovy konania.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 256 ods. 1 CSP. Žalovanému v 1. rade žiadne trovy konania nevznikli preto mu náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovanému v 2. rade trovy konania vznikli súd prvej inštancie mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zároveň konštatoval, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto uznesenia.

8. Proti tomuto uzneseniu včas podali odvolanie žalobkyne v 1. a 2. rade a to voči výroku III. Právne odôvodnili svoje odvolanie ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Navrhli, aby odvolací súd zmenil uznesenie v tomto výroku tak, že náhradu trov konania stranám sa nepriznáva. Poukázali na znenie ust. § 257 CSP a to, že sa v danej veci domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorú uzatvoril žalovaný v 1. rade so žalovaným v 2. rade z dôvodu nerešpektovania ich predkupného práva. Pri podávaní

žaloby vychádzali len z údajov katastra, keďže údaje zo Zbierky listín nie sú verejné prístupné. Podľa údajov na liste vlastníctva bol vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanými povolený dňa 07.11.2018. Poukázali na znenie ust. § 32 Zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti, teda, že okresný úrad rozhodne o návrhu na vklad do 30 dní odo dňa doručenia navrhnutá vklad. Žalobkyne sa preto dôvodne domnievali, že zmluva bola uzatvorená niekedy v októbri 2018. Preto dovolanie sa neplatnosti v auguste 2021 považovali za urobené včas. Až po doručení zmluvy v rámci vyjadrenia žalovaných žalobkyne mali možnosť zistiť, že zmluva bola uzatvorená ešte v decembri 2017. Teda Okresný úrad katastrálny odbor o povolení vkladu rozhodoval takmer 10 mesiacov. Túto skutočnosť žalobkyne nemohli predvídať čo je podľa názoru žalobkýň možné považovať za okolnosť hodnú osobitného zreteľa. Podľa názoru žalobkýň nemožno akceptovať ani argumentáciu súdu, že v čase keď žalobkyne nadobudli svoj spoluvlastnícky podiel na LV už bola vyznačená plomba vkladového konania. Súd prvej inštancie v podstate od žalobkýň vyžaduje aby si po 3 rokoch pamätali kedy bola vyznačená plomba na LV vo vzťahu k ich podielovému spoluvlastníctvu. Navyše podľa žalobkýň je zjavné, že darovacia zmluva, ktorou nadobudli podiel žalobkyne darovaním od svojej mamy bola do katastra daná skôr ako kúpna zmluva M. XXX/XX a teda v čase keď uzatvorili darovaciu zmluvu ešte žiadna plomba vo vzťahu k žalovanému v 1. rade nebola vyznačená. Za nesprávne považujú žalobkyne aj argument o neprípustnosti žaloby, pokiaľ ide o žalobný petit na čo poukázal žalovaný v 2. rade. Prípustnosť žaloby o určenie neplatnosti zmluvy je daná podľa ust. § 137 písm. d) CSP pričom rozhodovacia prax súdov už takúto procesnú prípustnosť zakotvila. V tejto súvislosti poukázali žalobkyne na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/211/2019 zo dňa 15.10.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/35/2019 zo dňa 04.02.2020 a sp. zn. 24CoP/191/2020 zo dňa 30.09.2021 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/58/2021 zo dňa 23.02.2022.

9. K odvolaniu žalobkýň sa vyjadril žalovaný v 2. rade. Navrhol uznesenie v napadnutej časti potvrdiť. Stotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý správne právne vyhodnotil, že v danom prípade je namieste rozhodnúť o trovách konania podľa ust. § 256 ods. 1 CSP keďže procesne žalobkyne zavinili zastavenie konania. Zároveň súd prvej inštancie správne poukázal na to, že nezistil žiadne dôvody pre aplikáciu postupu podľa ust. § 257 CSP. Pokiaľ žalobkyne poukazujú na judikatúru súdov ohľadne ich nesúhlasu s konštatovaním súdu prvej inštancie v bode 8 napadnutého uznesenia v ktorom súd uvádza, že okrem samotného procesného zavinenia zastavenia konania stranou žalobkýň, ktoré samo o sebe je dostačujúcim východiskom pre aplikáciu ust. § 256 ods. 1 CSP sa súdu prvej inštancie javí správna aj argumentácia žalovaného v 2. rade v obrane proti žalobe o právnej neprípustnosti žaloby kde argumentácia žalobkýň proti tomuto právnemu názoru súdu je bezpredmetná v odvolaní proti rozhodnutiu o trovách konania podľa ust. § 256 ods. 1 CSP. Keďže vo veci samej nemohol rozhodnúť súd prvej inštancie pre späťvzatie žaloby.

10. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v napadnutej časti t.j. vo výroku III. o povinnosti žalobkýň v 1. a 2. rade nahradiť žalovanému v 2. rade spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 100% v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a zistil, že odvolanie žalobkýň v 1. a 2. rade nie je dôvodné.

11. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa ust. § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Základným princípom rozhodovania o nároku na náhradu trov konania je princíp zodpovednosti za výsledok sporu, čo v praxi znamená, že úspešná strana sporu má nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej strane sporu. Z tohto princípu existujú určité výnimky, ktoré sú zakotvené aj v citovanom ust. § 257 CSP a ktoré spočívajú v nepriznaní náhrady trov konania úspešnej strane sporu, pokiaľ existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na strane strany sporu, ktorá v konaní úspešná nebola a ktorá má druhej strane nahradiť trovy konania. V danom prípade žalobkyne v 1. a 2. rade poukázali na to, že okolnosti prejednávanej veci majú predstavovať dôvod hodný osobitného zreteľa.

14. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa ust. § 257 CSP. I odvolací súd má za to, že v danom spore absentujú

výnimočné okolnosti o nepriznaní úspešnej strane t.j. žalovanému v 2. rade náhrady trov konania. Aj bez toho či v čase keď žalobkyne už nadobúdali svoj spoluvlastnícky podiel dotknutý nehnuteľnosťou kúpnu zmluvou zo dňa 20.04.2018, na LV už bola vyznačená plomba vkladového konania M.-XXX/XXXX podľa kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným v 1. a 2. rade alebo nie. Zároveň skutočne tak ako to tvrdil žalovaný vo svojom vyjadrení je nerozhodné či takáto žaloba je alebo nie je neprípustná pokiaľ ide o žalobný petit. Žalobkyne skutočne podľa názoru odvolacieho súdu musia niesť procesnú zodpovednosť keďže z procesného hľadiska späťvzatím žaloby zavinili zastavenie konania sú povinné žalovanému v 2. rade nahradiť trovy konania. Odvolací súd teda nemal za preukázanú existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa pre ktoré by nemal byť procesne úspešnému žalovanému v 2. rade priznaný nárok na náhradu trov konania voči procesne neúspešným žalobkyniam v 1. a 2. rade.

15. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti t.j. vo výroku III. o povinnosti žalobkýň v 1. a 2. rade nahradiť žalovanému 2. rade spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 100% podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP s použitím ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovanému v 2. rade, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný priznal odvolací súd voči neúspešným žalobkyniam v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§262 ods. 2 CSP).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.